

לְשִׁמְאָלָּא.ומי הוא הנמצא בשמאל **שׂוֹר**. שהוא סוד גבורה זו"א **בַּמָּה** **דָּאתָ אֶמְרָה** וכמו שבתוב, (יחזקאל א) **וּפְנֵי שׂוֹר מִהַּשְׁמָאל**.

אדומה דין המערוב ברחמים **אֲדָמָה, סוֹמְקָא בְּוֹרְךָא** אדרמה כושונה כי מעורב בה גם לובן ואינה אדומה עוז כיוון שהיא דין המערוב ברחמים דין רפיא. **דְּבָתִיב** כמו שבתוב, (שיר השירים ב) **כַּשׁוֹשָׁנָה בֵּין הַחֹחִים** היא כושונה העומדת בין הקוצים שהם הקלוי הממוניים לפעול את הדין. **אֲדָמָה: גּוֹרָת דִּינָא** והוא הגוזרת את הדינים.

תמיימה כמו שור תם דין רפיא

תִּמְימָה, מַאי תִּמְימָה למה אמר תמיימה אחר שאמר כבר שאין בה מום. **בַּמָּה דְּתִגְנִין,** שור תם ושור מזעך אלא הוא כמו שנינו בಗمراא שיש שור תם ויש שור מזעך. **שׂוֹר תִּמְמָה דִּינָא רַפִּיא** ושור תם הוא בחינת הדין הרפה. **שׂוֹר מַזְעֵךְ דִּינָא קְשִׁיא** ושור מזעך שכבר נגע ג' פעמים הוא בחינת הדין הקשה. **אוֹפֵךְ בְּאָתִים תִּמְימָה דִּינָא רַפִּיא** ובאן שאמר פרה אדרמה תמיימה הינו מლשון 'תם' שהיא בחינת הדין הרפה, **גְּבוּרָה תִּתְאָה** כי בחינת גבורה התחתונה שהיא המלכות בשעומדות כנגד תננה"ז ז"א מקום החזה ולמטה, **דָּא הִיא תִּמְימָה** היא נקראת תמיימה כי דיןיה רפים הוואיל ושם מתגלים החסדים ואזו היא פועלת את הדין ברחמים. **גְּבוּרָה עַלְּאָה** גבורה העליונה שהיא לאה העומדת כנגד העורף שאין שם גילוי החסדים, **דָּא הִיא דִּינָא**

קשה היא בוחנת דין קשה, **והיא יד החזקה תקיפה** והוא יד החזקה בדין תקיפים ולא פרה אדומה שהיא מגבורה התחתונה.

אשר אין בה מום שאין הקלוי אוחזות בה

אשר אין בה מום, להורות שאין הקלוי אוחזות בה **במה דאת אמר** כמו שכתוב (שיר השירים ז) **כלך יפה רעיתך** המלכות ומום **אין בה** והינו שאין בה אחיזת הקלוי בשהייה בהיותה באצלות.

אשר לא עליה עליה על בלוא ווין אבא

אשר לא עלה עלייה על. **על בתיב**, הינו על בלוי ושהוא גימטריא ק' רמז לעשר ספירות דז"א שככל אחת כוללה מעשר והם מתקנים את המלכות **במה דאת אמר** כמו שכתוב (שמואל ב ג) **ונאם חנבר חוקם על** וגם כאן כתוב על בלוי ושהוא גימטריא ק' לרמז על ק' ברכות שאדם יברך בכל יום כדי לתקן בה את המלכות. **מאי טעם** ומה הטעם שז"א מתקן את המלכות. **בגין** **זה היא שלומי אמוני ישראלי** לפי שהוא משלימה את ספירות דז"א הנקרה ישראל, **עליה לאו היא אלא עמה** ומה שכתוב אשר לא עליה אין כבונה אלא שאיןו עליה אבל ז"א עימה אב"א בלבד ולכון מה שכתוב. **אשר לא עלה עלייה על** **חינו דבתיב** הוא על דרך שכתוב במלכות, (עמוס ה) **בתולת ישראל**, (בראשית כד) **ברתוללה** היא המלכות **לאיש** הוא ז"א **לא ידע** והינו כשהם עדין אב"א והוא בתוללה ואינה ביחיד עם ז"א.

רעיון מהימנא

בשבת אין בירורים לכן נאסרה העבודה בשבת
פרה אֲדוֹמָה תִּמְימָה אֲשֶׁר אֵין בָּה מָוָם וְגֹז', כל עניין פרה
 אדומה הוא התחבשות המלכות דקדושה תוך קליפה נוגה לברר ולהוציא ניצוצות
 הקדושה שנשארו בקליפות, וזה היא עבודתינו בעוה"ז לברר הניצוצות האלה שבקלייפת
 נוגה, וכל עבודהינו נעשית ביום החול אבל בשבת **אַסּוּר לְחַרְזֹשׁ בָּשְׁבָת**
חרישת דשׂור כי עניין החרישة כמו שאר הפעולות שאנו עושים הם כדי לברר
 אותם ניצוצות, אבל בשבת אין בירורים לכן נאסרה העבודה בשבת, **דאַתְמָר** שנאמר
 (תהלים ככט) **עַל גַּבֵּי חַרְשֹׁו חַזְרְשִׁים** שהחorsch בשבת הוא פוגם המלכות
 שהוא כנגד השבת וגורם שתצטרך לצאת בשבת מרה"י אל מקום הקליל' הנקרא רה"ר לברר
 הבירורים. **וְשִׁבְיַנְתָּא תְּתָאָה, אֵיְהִי פָּרָה אֲדוֹמָה, מְסֻטָּרָא**
דְּגַבּוֹרָה והמלכות שכינה התחתונה היא בחינת פרה אדומה מצד הגבורה כי המלכות
 מבירת הרפ"ח ניצוצין שבנוגה שם בחינת ע"ב ומצד הגבורה היא מבירת בירורי ע"ב
 דס"ג. **תִּמְימָה מְסֻטָּרָא דְּחַסְד** כי מצד החסד היא מבירת בירורי ע"ב דע"ב,
דאַיְהוּ דְּרָגָא דְּאַבְרָהָם, דְּאַתְמָר בֵּיהֶן שהיא מדרגת אברהם
 שנאמר בו (בראשית יז) **הַתְהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהִיה תְּמִימָה**.

אֲשֶׁר אֵין בָּה מֹומֶן, מִסְטְּרָא דַעֲמֹזָא דָאַמְצָעִיתָא מצד

העמוד האמצעי התפארת שמצד זה היא מבורת בירורי ע"ב דמ"ה.

בשבת השכינה עולה לבינה ויש לה חירות מהקליפות ומהחיצונים
אֲשֶׁר לֹא עָלָה עַלְיָה עֹזֶל, מִסְטְּרָא דְשִׁבְינָתָא עַלְאָה מצד
 השכינה העליונה היא הבינה כי המלבות עולה בשבת עד הבינה, **הִאִיָּה!**
חִירּו בְּאַתָּר הִאִיָּה שְׁלֹטָא כי היא נקראת חירות במקום שהוא שליטה,
 והזור הקריב ימת לית רשו לסטרא אחרא לשולטה לא
 שטן, ולא משחית, ולא מלאך המות, כי אין לסטרא אחרא רשות
 לשולט לא לשטן לא למשחית ולא למלאך המות כי אין בה אחיזת החיצונים כשהיא בבינה
דָאִינּוּן מִסְטְּרָא דְגִיחָנָם שם מצד היגיון, ולכן גם הגהנים שובת בשבת.
 (ע"ב רעיית מהימנה).

מצות פרה אדומה בסגנון ולא באחרון
וְנִתְתַּתְּמָ אֹתָה אֶל אֶלְעֹזֶר, מִצְוֹתָה בְּסִגְנָן, וְאַזְקָמוֹת בְּיָרוֹ
 חז"ל שמצוותה דוקא בסגנון ולא בכחן גדול. **מַאי טַעַמָּא לֵיה וְלֹא**
לְאַהֲרֹן ומה הטעם שמצוותה דוקא באלוור ולא באחרון. **אֶלְאָ אַהֲרֹן**
שְׁוִישְׁבִּינָא דְמַטְרוֹגִינִיתָא אלא שאחרון הוא שושבין של הכללה ועובד להביאה
 אל היחוד עם ז"א ואילו מצות פרה אדומה היא לבירורים ולא לייחוד עצמו. **וְעַזְדָּ**
דְאַהֲרֹן לֹא אָתֵי מִסְטְּרָא דְטַהוֹר, אֶלְאָ מִסְטְּרָא דְקָדוֹשׁ,
וּבְגִין דָבָא אָתֵיָא לְטַהֲרָה, לֹא אָתֵיָהִיב לֵיה ועוד טעם כיון
 הלימוד הימני